

# บทบรรณาธิการ

ปัจจุบันเรามักมองข้ามไปว่า ทุกอย่างมีความเป็นเอกเทศ มีลักษณะเฉพาะตัว ทั้ง ๆ ที่อาจจะมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับสิ่งต่าง ๆ ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง หากจะค้นหาอีกอาจจะพบได้โดยไม่ยากอะไรเลย กฎแห่งที่จะไขเพื่อหาสิ่งที่ซ่อนอยู่ อยู่ที่ตัวเราเอง การรู้จักตัวเองได้ เช่นนี้จะต้องใช้สติ ความละเอียด ความประณีต ความสุขุมลุ่มลึก เป็นรากฐานสำคัญ เป็นผู้ ที่ถึงพร้อมที่จะรับฟังการวิจารณ์วิพากษ์ ไม่ละโมภะอยากได้ในสิ่งที่ไม่จำเป็น และที่สำคัญ คือ ต้องเคารพต่อลักษณะเฉพาะหรือเอกลักษณ์ที่แตกต่างของกันและกันด้วย

ในฐานะบรรณาธิการมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งหากงานเขียนหรือเรื่องราว ในวารสารเล่มนี้ได้ปลุกเร้าอะไรบางอย่างที่หลับไหลอยู่ในส่วนลึกของความเป็นมหาวิทยาลัย แล้วกลายเป็นจุดเปลี่ยนที่ทำให้ความเป็นมหาวิทยาลัยหรือความเป็นอุดมศึกษารุ่งโรจน์ขึ้น โดยขณะเดียวกันได้หันกลับไปมองตัวตนที่แท้จริงในอดีตอันเป็นตัวตนซึ่งเปลี่ยนแปลงมา สู่ปัจจุบัน รวมทั้งความคาดหวังในอนาคตของชุมชน สังคม และประเทศ แล้วกลายเป็นการ เริ่มต้นใช้แนวทางในแบบของตัวเองเพื่อผดุงให้สิ่งที่เป็นภาระของมหาวิทยาลัยมีความหมาย มากขึ้น นี่คือพลังสำคัญที่อาจจะเป็จุดแปรผันของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งต้องผนวกกับความ สำนึกของความเป็นวิชาการอันเป็สิ่งสำคัญพิเศษของมหาวิทยาลัย

ช่วงเวลาการเป็นบรรณาธิการวารสารฉบับนี้ที่ได้ทำงานร่วมกับคนรุ่นใหม่ เป็ความทรงจำที่สำคัญมากสำหรับคนที่แก่ตัวลง เป็ความสุขและสนุกที่สุดส่วนหนึ่งของการ มีชีวิตอันยาวนานในวงวิชาการ ได้สัมผัสกับพลังของคนวัยหนุ่มสาวซึ่งดูเหมือนจะสามารถ ทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ดี จากการทำงานร่วมกันได้มองเห็นพลังหรือประกายที่แผ่ออกจาก คนหนุ่มสาวอันเต็มไปดว้ด้วยความหวังทั้งดงามและเจิดจ้าซึ่งเป็พลังขับเคลื่อนให้กับ มหาวิทยาลัยตามที่ตั้งคมต้องการ แต่แน่นอนว่า การจะไปสู่ความสำเร็จที่แท้จริงได้นั้น จำเป็ ต้องผ่านความยากลำบากเสียก่อน จึงเป็บททดสอบสำคัญที่ต้องอาศัยทั้งกาละและเทศ่ต่อคน ทำงานหรือผู้นำทางวิชาการที่จะโน้มน่านคนจำนวนมากกว่าการมาสู่เส้นทางสายนี้ได้ นั้น จะต้อง กล้าเผชิญกับด้านมืดที่อยู่ในใจของตัวเอง และด้านมืดของมหาวิทยาลัยอีกสารพัด แต่ก็เป็สิ่ง คุ่มค่ามากแม้จะต้องใช้ระยะเวลายาวนาน และที่สำคัญยิ่ง ยังขึ้นอยู่กับศักยภาพและความทุ่มเท ของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งมหาวิทยาลัยจะต้องมีแนวทางนำพลังของคนรุ่นใหม่มาใช้ให้ได้อีกด้วย

ต้องขอจารึกว่า เมื่อแปดปีที่แล้ว มหาวิทยาลัยโดยผู้บริหารในยุคนั้น มีวิสัยทัศน์ยอม ใช้จ่ายเงินก้อนใหญ่เพื่อให้เกิดวารสารฉบับนี้ รวมทั้งฉบับอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นตามมา โดยที่วารสาร เป็สนามเผยแพร่งานวิชาการแก่บุคลากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างกว้างขวาง นี่ค็ผลกำไรอันยั่งยืนที่ความเป็นอุดมศึกษาและสังคมได้รับบนฐานของการพยายามมองการ เปลี่ยนแปลงอย่างเป็จริงมากขึ้น นักวิชาการรุ่นใหม่มากมายทั้งภายในและภายนอกได้มีส่วน

สำคัญที่ทำให้วารสารของเราไม่หยุดนิ่ง และวารสารของเราก็เติบโตขึ้นเรื่อย ๆ อย่างไรก็ตามต้องพึงระวังว่า การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยให้ก้าวหน้าทางวิชาการนั้น จะต้องไม่ตกอยู่แค่การแสวงหาเพื่อให้ได้ตัวชี้วัดที่มีคุณภาพหรือผลกำไร จนละเลยต่อคุณภาพของบทความทางวิชาการ และถึงเวลาแล้วที่มหาวิทยาลัยจะต้องมีสายตาทอดยาวไกลไปยังคนรุ่นใหม่เพื่อสืบต่อความเป็นวิชาการให้เจริญรุ่งเรืองและมั่นคง โดยต้องหลีกเลี่ยงความคิดเก่า ๆ ที่ไร้วิสัยทัศน์

วารสารฉบับนี้ประกอบด้วยบทความอันหลากหลายที่กองบรรณาธิการได้คัดกรองต้นฉบับอย่างถี่ถ้วน จำนวน 14 บทความ ยังเป็นความโชคดีที่มีผู้ส่งต้นฉบับมาให้พิจารณามากมาย บรรณาธิการ กองบรรณาธิการ และผู้ดำเนินงานชุดนี้ มีความเชื่อว่าวารสารฉบับนี้จะยืนยงและพัฒนาอย่างมีคุณค่ามากขึ้นบนฐานของวิสัยทัศน์ความเข้าใจ ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับการเป็นอุดมศึกษา

ชวน เพชรแก้ว  
บรรณาธิการ